

Bemærkningerne til Lovforslaget — Spørgsmaalet om Forholdet mellem Bedriftsraad paa den ene Side i Stats- og Kommuneinstitutioner og paa den anden Side i kooperative Virksomheder. Dér vil det ærede Medlem kunne finde Svar paa det alt sammen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Slebsager henviste til, at den tidligere Handelsminister havde udtalt, at Udnævnelsen af den paagældende Mand til Landmandsbankens Bankraad var sket under Hensyn til alle de Forhold, her maatte komme i Betragtning. Ja, det er jo ikke tilstrækkeligt. Det er muligt, at et af de Forhold, der maatte komme i Betragtning, var dette, at den paagældende Mand ikke maatte udnævnes, fordi Arbejdsgiverforeningen ikke ønskede det. Men i hvert Fald, det, som foreligger, er, at Redaktør Hans Jensen, en anset Mand, i sit ansete Blad har udtalt, at der fra Ministeriets Side var sket Henvendelse til Hr. Axelsen i den Anledning, og dernæst udtalt, at denne blev ikke udnævnt, fordi Arbejdsgiverforeningen ikke ønskede ham udnævnt. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han her i Dag vil karakterisere denne Fremstilling af Redaktør Hans Jensen som urigtig. Jeg vil spørge om det, fordi jeg vil gøre opmærksom paa, at det er en ikke ringe Ting, at det af et anset Medlem af det Parti, som havde Regeringsmagten den Gang, kan paastaas, at Regeringen har ladet Arbejdsgiverforeningen diktere sig Udnævnelsen af en ganske bestemt Mand. Det ærede Medlem Hr. Slebsager kan ikke her i Tinget staa og tale om Organisationsmisbrug, samtidig med at han maaske har siddet som Medlem af en Regering, som har taalt et saadant Misbrug fra en Organisations Side.

Maa jeg derefter sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann med Hensyn til Spørgsmaalet, om det konservative Parti staaer ved deres Udtalelse eller ikke, at det i 1919 udtalte Ønskeligheden af en grundig og dybtgaaende Undersøgelse af alle de Forhold, som knyttede sig til Spørgsmaalet om Arbejdernes Andel i Bedrifternes Ledelse og Udbytte, fordi man ansaa det Spørgsmaal for overordentlig vigtigt. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvorfor rørte han og hans Parti ikke en Finger for at faa den Sag frem, naar man saa saaledes

paa den for 4 Aar siden? og maa jeg spørge: Staaer det ærede Medlem endnu paa det Standpunkt, som Partiet gjorde i 1919, at man ønsker en dybtgaaende Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal, fordi det er saa overordentlig vigtigt for Produktionen?

Endnu blot en Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem mente, at det radikale Venstre en Gang skulde have svigtet Borgerskabet. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det radikale Venstre staaer paa et saadant Standpunkt i dansk Politik, at vort Parti ikke inddeler Landets Befolkning i Borgerskabet og den øvrige Del af Befolkningen udenfor dette, og at hvis vort Parti kom dertil, vilde vi ikke være i Overensstemmelse med det Grundsyn, hvorpaa vort Parti bygger.

Socialministeren (Borgbjerg): Jeg glemte, da jeg havde Ordet før, at svare det ærede Medlem Hr. Slebsager, der havde rettet et Spørgsmaal til mig. Nu formulerede det ærede Medlem Spørgsmaalet saaledes, om jeg misbilliger, at der rejses fra en Organisations Side Forfølgelse mod udenforstaaende. Jeg skal dertil svare, at jeg forstaaer fuldkommen, at Medlemmer af en Organisation afbryder det kollegiale Forhold til Medlemmer, som svigter deres Forpligtelser. Jeg forstaaer ogsaa, at man afbryder det kollegiale, kammeratlige Forhold til udenforstaaende, der er med til at tage Frugterne af Organisationens Arbejde uden at ville være med til at bringe Ofre. Men naar det ærede Medlem spørger, om jeg billiger Forfølgelse, svarer jeg: Det gør jeg ikke, og jeg ønsker overhovedet, at vi snaarest muligt maatte komme ind i Samfundsforhold, hvor Forfølgelser af økonomisk Art, hvad enten de kommer fra den ene eller den anden Side, overhovedet er udelukket, fordi Samfundsborgerne er blevet saa uafhængige i økonomisk Henseende, at de ikke kan lade sig forfølge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det Svar, som den højtærede Minister gav, gik jo i nogen Maade udenom Spørgsmaalet, men det endte dog med, at Ministeren paa mit Spørgsmaal, om han billigede Forfølgelse af dem, der stod udenfor en Organisation, for at faa dem ind i den, svarede: Nej, han billigede ikke Forfølgelse. Ja, saa er i alle Tilfælde Ministerens Standpunkt en Misbilligelse af